

paa disse Telegrammer med socialistisk Stolthed og sagde: Her kan man se, hvorledes vi herhjemme ere i Pagt med Socialdemokratiet i andre Lande, og man kan se, hvorledes dette Socialdemokrati tager Arbejdet op i samme Retning, som vi gøre det her. Ingen andre Partier i de forskellige Lande kunne saaledes henvende sig til hinanden!

Naa, nu ere andre Partier jo ikke saa intime, de ligne ikke hinanden i den Grad, saa allerede deri ligger der en Vanskelighed for, at disse kunne gøre det. Men det ærede Medlem tager jo ganske fejl, naar han tror, at de Udtalelser, som ere vekslede mellem de tyske og engelske Socialdemokrater, have noget som helst at gøre med det socialdemokratiske Afrustningsforslag, som ligger paa dette Tings Bord. Tværtimod. Det ærede Medlem maa have læst disse Udtalelser meget overfladisk. Thi hvad er det, de gaa ud paa. I den tyske sige de: „Socialdemokratiet i den tyske Rigsdag motiverede i Dag et Forslag til en international Indskrænkning af Rustningerne“, i den engelske: „Det engelske Arbejderparti er af hele sit Hjerte med eder og deler eders Bestræbelser for at fremskaffe en international Overenskomst, som standser Udgifterne til Rustningerne“. Ja, en international Overenskomst ville de have; men det ville alle vi andre jo ogsaa, der findes ingen her i Tinget, som ikke vil gaa med til at ønske en *international* Overenskomst om Afrustning. Men det Forslag, de Herrer møde med her, er et Forslag om *national* Afrustning, *inden* den internationale Overenskomst er truffen, og det er en Ting, som de ikke kunne faa Tilslutning til fra noget Socialdemokrati i hele Verden. Intetsteds kunne de faa Socialdemokratiet, hverken det tyske eller det engelske, til at lægge et lignende Forslag paa de respektive Landes Rigsdagsbord. Nej, der er saamænd ikke noget i disse Udtalelser, som vi andre behøve at gaa af Vejen for. Vi slutte os saa inderligt til dem. Der er ikke noget særligt for Socialdemokratiet i dem. I disse to Udtalelser findes der intet som helst, der berettiger det danske Socialdemokrati til at sige, at de med deres Afrustningsforslag staa i Samklang med Socialdemokratiet i den øvrige Verden — tværtimod.

Andreasen: Det ærede Medlem, der sidst talte (Chr. Reventlow), henvendte i Begyndelsen af sit Foredrag nogle Bemærkninger til mig. Det ærede Medlem

udtalte, at jeg havde underkendt Statistikens Betydning og dog selv bygget mit Foredrag paa Statistik. Det er en komplet Vildfarelse, det ærede Medlem her svæver i. Jeg brugte den ene Statistik til at pille ved den anden. Jeg brugte den Statistik, jeg havde fundet i Tidsskriftet „Samfundets Krav“, og hvis Rigtighed ikke er dragen i Tvivl, til at vise, at den Statistik, det ærede Reformpartis Medlemmer i Hærudvalget have opstillet, ikke viser det, de tilstræbe, nemlig at vi her i Landet i Grunden ikke give synderlig mange Penge ud til Militærvæsen. Jeg tror, at selv det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) vil indrømme mig, at den Statistik, jeg henholdt mig til, er lige saa berettiget som de statistiske Oplysninger i anden Retning, der findes i den foreliggende Betænkning. Det gælder for øvrigt slet ikke i denne Sag om Statistik, og jeg har heller ikke bygget mine Udtalelser derpaa. Men det gælder om at bruge sin Fornuft, og det vil jeg anbefale det ærede Medlem at gøre, saa kommer han til samme Resultat som vi.

Jensen-Knudstrup: Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow), der talte for lidt siden, søgte at sige en Vittighed om de 30 Millioner til ekstraordinære Militæruddgifter. Vittigheden lykkedes ikke rigtig, og den har ingen virkelig Begrundelse. Vi have selvfølgelig i Forsvarskommissionen ikke begyndt med de 30 Millioner eller 31½ Million, det jo er, som Udgangspunkt. Vi have gennemgaaet og overvejet Led for Led de ekstraordinære Udgifter, der maatte kræves ved en ny Ordning af Forsvarsvæsenet. Da vi samlede disse Summer sammen, viste det sig, at vi havde faaet et Beløb paa 31½ Million, og saa udtalte vi i Betænkningen, at dette Beløb paa det nærmeste svarer til det, Venstre i sin Tid tilbød til ekstraordinære Foranstaltninger — for Resten af helt anden Art. Det er ikke berettiget i en alvorlig Forhandling at sige, at vi ere gaaede ud fra dette Tal. Paa den Maade lave alvorlige Mennesker ikke et Forslag. Det vil jeg gøre Indsigelse imod.

Chr. Reventlow: Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det var saa langt fra, jeg før vilde forsøge at være vittig med de 30 Millioner. Nej, jeg sagde, at man maatte faa det Indtryk, at Fastholdelsen af denne Sum var et Udslag af Konservatisme. Jeg ved ikke, om der ligger nogen Vittighed deri. Det forekommer mig